

Sans vil føre ham ind paa en anden Bedømmelse af det end den, han i Gaar gjorde sig til Talsmand for.

Altsaa, dette Lovforslag baserer Valget paa Enmandskredse i Renkultur plus Suppleringsmandater, som praktisk talt i alle Tilfælde sikrer Forholdsmæssigheden, i hvert Fald langt bedre, end Tilfældet er i den nugældende Valglov. Enmandskredsens Modstandere hejste i Gaar Kampsignalerne mod dette Lovforslag, det ene Parti, som jeg sagde i Indledningen, med aabent Visir, det andet, de Radikale, formummet. Men vi ved jo, hvor vi har dem, i hvilken Lejr de i Virkeligheden staar. Jeg vil gentage, at jeg finder det beklageligt, at Socialdemokratiet, formodentlig af Opportunitetsgrunde maaske med det forestaaende Valg og de Forventninger, man mener at kunne knytte til dette og til Samarbejdet med de Radikale, for Øje — at dette store Parti i Odense siger eet og her fra Folketingets Talerstol proklamerer i uklare Ord eventuelt at ville gøre noget andet. Men forhaabentlig vil det dog lykkes gennem en Forhandling i Udvalget om denne Sag at naa til en Ordning paa det Grundlag, her er givet, en Ordning, som de mange Hundrede Tusinde Vælgere udover Landet, for hvem den nuværende Ordning staar som en Urimelighed, kan blive tilfredse med. Men skal det blive Tilfældet, gaar der ingen Vej udenom Enkeltmandskredsene.

S. C. Nørgaard: Efter den lange og fortrinlige Tale af den højtærede Indenrigsminister skal jeg forsøge at fatte mig i Korthed, men de ærede Ordførere har rettet nogle Ord til mig, som jeg finder der kunde være Anledning til at svare paa. Jeg vil sige, at jeg blev ikke saa lidt skuffet ved at høre paa det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Udtalelser. De var jo i og for sig ikke, som man havde Grund til at vente dem, naar man ved, at Partiet som Helhed og det ærede Medlem i Særdeleshed Gang paa Gang havde udtalt deres Kærlighed netop til det Grundlag, der er lagt ved dette Forslag. Den første Del af det ærede Medlems Tale skal jeg slet ikke beskæftige mig med. Det var jo en Forherligelse, kan jeg vel nok sige, af Socialdemokratiet og dets Arbejde, særlig af det ærede Medlems egen fortræffelige Virksomhed for at skaffe Retfærdighed imod det træske Venstre, der har baade de jødiske og preussiske slette Egenskaber at trækkes med. Jeg skal ikke sige noget om alt dette. Disse gamle Talemaader skal jeg lade staa, det er jo det samme, som vi stadig baade ser i det Blad, som det

ærede Medlem er Redaktør for, og hører i hans Taler; Ordenen kan være forskellige, men Meningen er altid den samme. Jeg skal lade dette ligge alt sammen, for selv om jeg vilde rose det ærede Medlem — og det vilde jeg i og for sig gerne, for jeg har tidt siddet nede i Salen og beundret den Mester i Talens Kunst, som det ærede Medlem jo i Virkeligheden er —, føler jeg mig overbevist om, at jeg dog ikke kunde naa saa højt i min Ros, som det ærede Medlem selv er i Stand til, og saa er der jo kun lidet ved det.

Nej, jeg vil straks vende mig imod den anden Del af det ærede Medlems Tale. Det ærede Medlem vil godt erkende, at Enmandskredssystemet er det mest attraaværdige, men han bebrejder Ministeren, at han er fremkommet med et nyt Forslag i Stedet for at fremkomme med det Forslag, som var Venstres, stillet af forhenværende Indenrigsminister Hr. Jensen-Sønderup i Valglovskommissionen. Den højtærede Minister har været inde paa det, og derfor skal jeg ikke sige ret meget om det. Jeg vil kun sige, at jeg synes, det ærede Medlem er noget urimelig. Thi Forholdet er det, at da Venstre i Valglovskommissionen netop fremkom med dette Forslag, kunde det ærede Medlem aldeles ikke føle sig tilfredsstillet derved. Det bød alt for lidt Sikkerhed, der var saa overmaade meget i Vejen for at tage imod dette Forslag som Forhandlingsgrundlag. Nu er det pludselig blevet meget bedre, endogsaa saa meget bedre, at det ærede Medlem siger, at skal vi have et Forslag om Enmandskredse som Grundlag, ja, saa vil han dog foretrække at faa netop det Forslag, som han selv har kasseret, fremfor det Forslag, som Indenrigsministeren har stillet, skønt det ærede Medlem vist maa indrømme, at den højtærede Indenrigsministers Forslag giver betydelig større Sikkerhed for, at den talmæssigt ligelige Repræsentation kan komme til Stede, end det første Forslag. Det ærede Medlem gav Tilslutning til Tanken om en Tilbagevenden til Enmandskredsene. Det er jeg ham taknemmelig for. Ganske vist trak han sig noget tilbage igen, men da vi jo alle ved, at det socialdemokratiske Rigsdagsparti ligefrem har faaet Paalæg om, hvis der gaves en Lejlighed dertil, at vende tilbage til Principet Enmandskredse, vil jeg alligevel gaa ud fra, at naar der virkelig er en Villie til det, maa der ogsaa være Mulighed for at finde en Vej. Jeg gaar derfor ud fra, at det ærede Medlem og hans Parti vil arbejde paa at gennemføre et Forslag med dette Princip som Grundlag til Trods for de Udtalelser, som er kommet fra den Side.